

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-4 У. 11987/16
Дана 23.02.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу судија: Гордана Сукновић Бојација, председник већа, др Владан Станојев и Нада Балешевић, чланови већа, уз учешће судског саветника Наташе Малинић, као записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ... број ..., кога заступа Данијел Игњатић, адвокат из Беочина, Светосавска бб, ради поништаја решења туженог АУТОНОМНЕ ПОКРАЈИНЕ ВОЈВОДИНЕ, ОПШТИНСКОГ ВЕЋА ОПШТИНЕ БЕОЧИН, број 01-434-24/16 од 05.08.2016. године, у предмету утврђивања локалне комуналне таксе, у нејавној седници већа одржаној дана 23.02.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбија се, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Општинске управе Беоцин, Службе за локални економски развој, Одсек локалне пореске администрације број 05-434-2/17/2014 од 15.04.2014. године, којим је тужиоцу утврђена локална комунална такса за 2014. годину за истицање фирме на пословном простору у ..., ... за период од 01.01.2014. године до 31.12.2014. године, у укупном износу од 32.761,00 динара. Месечни износ локалне комуналне комуналне таксе износи 2.730,08 динара, и обвезник је дужан да утврђени месечни износ локалне комуналне таксе плаћа месечно, до 15. у месецу за претходни месец, док је доспеле, а неизмирене обавезе, дужан да плати у року од 15 дана, од дана достављања тог решења.

У тужби поднетој Управном суду дана 22.08.2016. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа, истичући да чињенично стање није правилно утврђено. Позива се на одредбу члана 2. Одлуке о комуналним таксама СО Беоцин од 13.11.2012. године, и наводи да А.А., који је регистровао као предузетник, за обављање делатности услуге, припремања, и послуживања пића, које се води под шифром претежне делатности 56.30, није и не може бити обвезник плаћања локалне комуналне таксе за истицање фирме на пословном простору, и да по врсти делатности коју обавља и за коју је регистрован, није обухваћен наведеном одлуком, јер не спада у ноћни бар, нити дискотеку. Указује да тужени орган неосновано утврђује и висину локалне комуналне таксе позивајући се на одредбе члана 8. и тарифног броја 4. исте одлуке, спрам делатности за коју тужилац није регистрован. Сматра да се, у конкретном случају, не могу применити ни одредбе Правилника о условима и начину обавља угоститељске делатности, које се наводе у образложењу оспореног решења, нити могу бити основ за утврђивање локалне комуналне таксе за истицање фирме за А.А. Предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи, и обавезе туженог да тужиоцу накнади трошкове управног спора, за састав тужбе, у износу од 16.500,00 динара и за таксу, износ по одлуци суда.

У одговору на тужбу, тужени орган је у свему остао код разлога изнетих у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Након разматрања списка предмета, навода тужбе и одговора на тужбу, Управни суд је оценио да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је тужиоцу првостепеним решењем, утврђена локална комунална такса за истицање фирме на пословном простору за 2014. годину, за период од 01.01.2014. године до 31.12.2014. године, у укупном износу од 32.761,00 динара. Месечни износ је 2.730,00 динара и тужилац је дужан да утврђени месечни износ локалне комуналне таксе плаћа месечно, до 15. у месецу за претходни месец, док је доспеле, а неизмирене обавезе, дужан да плати у року од 15 дана, од дана достављања тог решења. Одлучујући по жалби тужиоца, на овако донето првостепено решење, тужени орган је извршио увид у евиденцију података Агенције за привредне регистре и утврдио да је тужилац регистрован за обављање делатности која се у Уредби о класификацији делатности ("Службени гласник РС" број 54/10), води под бројем 56.30 и представља услуге припремања и послуживања пића за конзумирање на лицу места, односно у баровима, тавернама, коктел салонима, дискотекама, пивницама, кафићима и продају пића са специјализованих возила. Имајући у виду наведено, тужени орган је одбио жалбу тужиоца као неосновану, налазећи да се не могу прихватити наводи да тужилац није таксени обвезник, јер услуге припремања и послуживања пића обавља као кафе бар, и да је првостепени орган правилно утврдио обавезу у укупном износу од 32.761,00 динар.

Одредбом члана 6. став 1. тачка 3. Закона о финансирању локалне самоуправе ("Службени гласник РС" број 62/06...95/15), прописано је да јединици локалне самоуправе припадају изворни приходи остварени на њеној територији, између осталог, и локалне комуналне таксе. Одредбом члана 7. став 1. истог Закона, прописано је да

стопе изворних прихода, као и начин и мерила за одређивање висине локалних такси и накнада утврђује скупштина јединице локалне самоуправе својом одлуком, у складу са законом. Одредбом члана 11. став 1. Закона, прописано је да скупштина јединице локалне самоуправе може уводити локалне комуналне таксе за коришћење права, предмета и услуга, одредбом члана 12. да је обвезник локалне комуналне таксе корисник права, предмета и услуга за чије је коришћење прописано плаћање локалне комуналне таксе, док је одредбом члана 13. прописано да таксена обавеза настаје даном почетка коришћења права, предмета или услуге за чије је коришћење прописано плаћање локалне комуналне таксе и да траје док траје коришћење права, предмета или услуге. Одредбом члана 15. став 1. тачка 1. истог закона, прописано је да се локалне комуналне таксе могу уводити за истицање фирме на пословном простору, а чланом 16. да се фирмом, у смислу овог закона, сматра сваки истакнути назив или име које упућује на то да правно или физичко лице обавља одређену делатност.

Одредбом члана 15.а Закона о изменама и допунама Закона о финансирању локалне самоуправе ("Службени гласник РС", број 93/12), прописано је да предузетници и правна лица која су према закону којим се уређује рачуноводство разврстана у мала правна лица (осим предузетника и правних лица која обављају делатности: банкарства; осигурања имовине и лица; производње и трговине нафтом и дериватима нафте; производње и трговине на велико дуванским производима; производње цемента; поштанских, мобилних и телефонских услуга; електропривреде; казина, коцкарница, кладионица, бинго сала и пружања коцкарских услуга и ноћних барова и дискотека), а имају годишњи приход до 50.000.000 динара, не плаћају локалну комуналну таксу за истицање фирме на пословном простору.

Одредбом члана 17. Закона о финансирању локалне самоуправе, прописано је да јединица локалне самоуправе може утврдити локалне комуналне таксе у различитој висини зависно од врсте делатности, површине и техничко-употребних карактеристика објеката, величине правног лица у смислу закона којим се уређује рачуноводство и по деловима територије, односно у зонама у којима се налазе објекти, предмети или врше услуге за које се плаћају таксе. Одредбом члана 18. истог Закона, прописано је да се актом скупштине јединице локалне самоуправе, којим се уводи локална комунална такса, утврђују обвезници, висина, олакшице, рокови и начин плаћања локалне комуналне таксе.

Одредбом члана 2. Одлуке о локалним комуналним таксама ("Службени лист општине Беочин", број 10/10...16/13), прописано је да је обвезник таксе корисник права предмета и услуга за чије је коришћење прописано плаћање таксе. Одредбом члана 3. став 1. исте Одлуке је прописано да таксена обавеза из члана 1. настаје даном почетка коришћења права, предмета и услуга за чије је коришћење прописано плаћање таксе и траје док траје коришћење права или услуга. Одредбом члана 4. став 1. тачка 4. Одлуке је прописано да се таксе уводе за истицање фирме на пословном простору, док је одредбом члана 5. прописано да се локалне комуналне таксе не наплаћују за коришћење права, предмета и услуга од стране државних органа, органа и организација територијалне аутономије и јединица самоуправе. Одредбом члана 8. је прописано да се Таксеном тарифом која је саставни део Одлуке, утврђују локалне комуналне таксе зависно од врсте делатности и зоне.

Одредбама Тарифног броја 4. Одлуке о изменама и допунама Одлуке о локалним комуналним таксама ("Службени лист општине Беоцин", број 10/10...12/12), је прописано да мала, средња и велика правна лица и предузетници који обављају делатност ноћних барова, дискотеке и мењачнице плаћају износ од 0,5 просечне зараде.

Уредбом о класификацији делатности ("Службени гласник РС", број 54/10), под бојем 56.30 је прописано да услуге припремања и послуживања пића представљају припремање и послуживање пића за конзумирање на лицу места: у баровима, у тавернама, у коктел салонима, у дискотекама, у пивницама, у кафићима и продају пића са специјализованих возила.

Одредбом члана 14. Правилника о условима и начину обављања угоститељске делатности, начину пружања угоститељских услуга, разврстању угоститељских објеката и минимално техничким условима за уређење и опремање угоститељских објеката ("Службени гласник РС", бр. 48/12), прописано је да су угоститељски објекти за пружање услуга хране и пића, између осталог и: ресторан, кафана, бар, објекат брзе хране, ноћни бар, диско бар, денсинг бар, каабаре бар и друго. Одредбом члана 16. став 2. је дефинисано да је бар (кафетерија, аперитив бар, кафе бар, коктел бар, сендвич бар, салат бар, снек бар, бар на отвореном, паб и др.) угоститељски објекат у коме се услужују пића и напаци или се припремају и услужују или само услужују пића и напаци и једноставна топла и хладна јела и да јела могу да се припремају наочиглед гостију и услужују за пултом или точионицом пића.

Имајући у виду цитиране законске одредбе и утврђене чињенице, по оцени Управног суда, правилно је тужени орган закључио да је решење првостепеног органа правилно и законито, и да је првостепени орган правилно тужиоцу утврдио обавезу локалне комуналне таксе за истицање фирме на пословном простору у укупном износу од 32.761,00 динар. Ово стога што је тужилац у Агенцији за привредне регистре регистрован под називом А.А. и то за обављање делатности која се у Уредби о класификацији делатности води под бројем 56.30 и представља услуге припремања и послуживања пића за конзумирање на лицу места, односно у баровима, тавернама, коктел салонима, дискотекама, пивницама, кафићима и продају пића са специјализованих возила. Како тужилац услуге припремања и послуживања пића обавља као кафе бар, исправан је закључак туженог органа да је тужилац таксени обвезник, и тужени орган је, по оцени суда, донео правилну и на закону засновану одлуку, када је оспореним решењем одбио жалбу тужиоца, дајући за своју одлуку разлоге које као правилне прихвата и овај суд.

Суд је ценио и остале наводе тужбе, али имајући у виду изнето, налази да су без утицаја на другачију одлуку. Тужилац није навео ниједну нову околност, нити пружио нови доказ, који није цењен у спроведеном управном поступку, а који би могао да буде од утицаја на другачије одлучивање у овој управној ствари.

Суд је решио управни спор без одржавања усмене расправе, ценећи да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, с обзиром да је чињенично стање утврђено у

управном поступку довољно за доношење одлуке, у смислу одредбе члана 33. став 2. и 3. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09).

На основу изнетог, ценећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), одлучио као у ставу 1. диспозитива пресуде.

Имајући у виду да је тужба одбијена, суд је, применом одредби члана 66., члана 67. и члана 74. Закона о управним споровима и сходном применом одредбе члана 153. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...55/14) одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора и одлучио као у ставу 2. диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 23.02.2018. године, III-4 У. 11987/16

Записничар
Наташа Малинић,с.р.

Председник већа-судија
Гордана Сукновић Бојација,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЦРП